В блакитних пальцях вій тремтять уламки слави.
У листі і в траві – мінливі світла мрій…
Коли б мені хоч раз ступити знов у трави —
у ніжність і росу у юності моїй.

Щоб бив вологий шовк, і пестив ніжно скроні,
і пригортав крилом до серця світлих днів,
щоб краплями роси оплакані долоні
Вітчизни вільний стяг поцілувать мені.